

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

רונית יצחק

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד ג' קונפיו

נגד

הנתבע

רפי עובדיה

ע"י ב"כ עו"ד ר' אביר

פסק דין

מבוא

1. לפני תביעתה של הגב' רונית יצחק נגד מר רפאל עובדיה, במסגרתה נטען, כי מר עובדיה עוול כלפיה בלשון הרע, שעה שהכפיש את שמה והשמיצה במסגרת פרסומים רבים, חלקם בעלי אופי מיני, אותם ביצע על-פי הטענה ברשת החברתית "פייסבוק" ובאתרי האינטרנט "מלאכי טיים" ו"שמיל תקשורת מלאכי".
2. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 2.2.2020 הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, ולפיה, וויתרו על חקירת הצדדים, והסמיכו את בית המשפט לפסוק על יסוד כתבי הטענות ותצהירי עדות ראשית.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

3. הגב' רונית יצחק (להלן - "רונית או התובעת") הינה תושבת העיר קריית מלאכי, ופעילה פוליטית וחברתית, בין היתר ברשתות החברתיות.
4. מר רפאל עובדיה (להלן - "רפאל או הנתבע") אף הוא תושב העיר קריית מלאכי, וכעולה מכתבי הטענות ומן הראיות, אף הוא פעיל ברשתות החברתיות ובאתרי אינטרנט בהבעת תמיכה פוליטית במועמד המועדף עליו לראשות העיר קריית מלאכי.
5. ביום 17.7.2018 פרסם עמיר עובדיה, בנו של רפאל עובדיה (להלן - "עמיר"), פרסום ברשת החברתית "פייסבוק", ובו מתח ביקורת על מר מוטי מלכה, ראש עיריית קריית מלאכי לשעבר. בפרסום של עמיר נרשם כך (ראו נספח ת/1 לתצהיר התובעת):

"אהלן חברים!

אני לא אוהב לדבר על פוליטיקה, אבל יש משהו שמרגיז ומקומם אותי נורא ואני חייב לשתף אתכם:

אנחנו נמצאים כעת בתקופה של בחירות לראשות העיר, וברצוני לשתף אותכם בהתעללות שעברתי ע"י ראש העיר לשעבר מוטי מלכה שמתמודד שוב לראשות העיר. אז למי שלא מכיר אותי אעשה לכם הקדמה קטנה וקצרה:

אני עמיר עובדיה, בן 18 וחצי מקרית מלאכי, סובל משיתוק מוחין CP ומתנייד עם כיסא גלגלים חשמלי.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני :

מגיל קטן בערך, טרום חובה עד כיתה ג' למדתי בבית ספר חינוך מיוחד "אסף הרופא" שבצריפין. לאחר שהצוות הניהולי והלימודי של בית הספר המליץ להוריי להעביר אותי למסגרת חינוך רגילה, שוחחו כל הגורמים הרלוונטיים על מנת למצוא לי בית ספר העומד בקריטריונים שבעל מוגבלות זקוק – ועברתי לבית ספר "הראל" בעירי. כמובן שנגלו במהלך השנה קשיים שעימם אני והוריי היקרים שלי היינו צריכים להתמודד והתמודדנו.

לפני כ – 10 שנים פורסמה כתבה באתר "YNET" עלי, ובחר כותב הכתבה לפתוח עם הכותרת 'מעבדות ביה"ס לא נגישות – עמיר נותר לבד בחצר' – תנשמו רגע ותנסו לעכל.

ילד בן 9, מבודד מחבריו שלומדים מחשבים ומדעים נמצאים בקומה העליונה, ואני יחד עם הסייעת שלי בחצר בית הספר בחורף גשום במשך שנתיים שלמות.

כשסיפרתי את זה בהתפרצות וזעם להוריי אבא שלי פנה לכל הגורמים המתאימים וביניהם ראש העיר מוטי מלכה בבקשה להנגיש את בית הספר על מנת שאוכל ללמוד כמו ולהיות בין שווים.

האדון, התעלם ממני ומהוריי ובנוסף התעלם מצו בית משפט שהורה להוריד את המעבדות אל הקומה התחתונה.

החוצפן המשיך בשלו וטען 'הנכים והזקנים הם נזק לעיר' – אדוני, במה אנחנו נזק לעיר ? מה עשינו לך שאתה טוען ככה ?

כאשר יצא בעיתונות שכל נכה או אדם מבוגר יבוא וירצה לשוחח עימו הוא ירד אליו כי כבודו נמצא בקומה השנייה והעיריה לא נגישה, הוא בחר לייבש אותי למעלה מחמש שעות כי כל מה שרציתי בסך הכל זה שעות סייעת נוספות.

ולך מוטי או לכל איש ציבור, אתה יודע מה הוכחתי ?

למרות שניסית לעצור אותי מלמנוע את ההתפתחות הלימודים שלי בבית ספר רגיל, נלחמתי וסיימתי לימודים בגאווה.

אנשים כמך רק נותנים לי כח להמשיך ולהוכיח לעצמי שאין בן אדם שיכול לעצור ולמנוע ממני לעשות דברים.

גם לא אתה.

תושבי קרית מלאכי היקרים, אני מבקש וגם קצת דורש - אל תתנו לו יד, אל תשימו לו אף קול בקלפי."

6. באותו יום, הגיבה רונית לפרסומו של עמיר, וזאת מתוך נסיון להגן על התנהלותו של מר מוטי מלכה, ונוכח תמיכתה בו כמועמד בבחירות המקומיות. בפרסום של רונית נרשם כך (ראו נספח 1 לתצהיר הנתבע) :

"עמיר,

קראתי את מה שכתבת והאמת שזה לא הניח את רוחי.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

ניגשתי לברר ואלו התשובות שקיבלתי. יכולתי לרשום לך אותם בתגובות אך הרגישות שלי לא תיתן לנצל מצב השל (כך במקור – י.ל) עוד נקודות. בבקשה, אם באמת אתה כמו שרושמים שאתה (מכירה את אמא המקסימה שלך ואת אבא, יודעת שתמיד הפכו עולמות למענכם) ו התגובה: (גורם לא רשמי). ממה שזכור לי הורידו את כל הכיתה ללמוד בקומה ראשונה בשבילו ובהמשך בנו מעלית. בבית ספר הראל כמדומני. מוטי הציע למשפחה לבנות עבורו מעלון, אך המשפחה התנגדה ועובדי העירייה העלו והורידו אותו מהכיתה. עלאק לא מדבר פוליטיקה.... הוא קשור לחבורה של עמר... מצאנו גם כתבה שהייתה בענייך."

יצויין, כעולה במסגרת תצהירו של רפאל, שהפרסום שצורף לתיק המוצגים של רונית איננו מלא (ראו תגובה חלקית של התובעת כנספח ת/2 לתצהירי התובעת), ולכן רפאל צירף לתצהירו העתק של התגובה במלואה (כמצוטט לעיל). יחד עם זאת, עניין זה חסר חשיבות, היות ופרסומו של עמיר ותגובתה של רונית הובאו לצורך דיון בטענת ההגנה של רפאל, והם אינם חלק מתביעתה של רונית.

7. רונית הציגה בתצהירה מספר פרסומים של רפאל, שהם לטענתה לשון הרע, שכן חלקם מייחסים לה "מעלות" שונות, וחלקם נושאים אופי מיני.

הפרסומים ביחס לתכונותיה של רונית

א. "...איזה מוסר יכול להיות באחת שמשתמשת בפייס פיקטיבי? בודה בדברים? ומגוננת על מי שפגע והשפיל אותה...דפרית העם הנשי היום מתביישות לומר שאת שייכת להן ואת לא..." (ראו נספח ת/5 לתצהירי התובעת).

ב. "רונית יצחק ... קדימה רוצי לפייס הפקטיבי ותלכלכי כי את לא רק חלאה את גם נמושה שאפילו חבר שלך Maxim Maxim מוסר לך ד"ש וגם זאת שמנסה לסחוט אותנו.." (ראו נספח ת/5 לתצהירי התובעת).

ג. "רונית יצחק. לא כולם כמוך שלמען כסף ימציאו דברים בדויים ולא כולם כמו המועמד שלך שסרחו כשלו ונכשלו בעת מילוי תפקידם וההשפעה שלך על אחרים עברה ואת לא משכך כאב טוב, הפסיקו מזמן לשווק אותך בבתי המרקחת בארץ ברשות, למרות שאת פג תוקף עוד ניתן להשיג והתושבים כאן לא דפרים כמוך והם מבינים טוב מאוד למה את מגוננת עליו ומה המניע שלך.

ומה שלא מובן למה את משתמשת בפייס פקטיבי? וכל פעם שעולים עלייך את משביתה אותו או משנה את השם. עלובת נפש תשני גם את השם משתמש שלא ידעו, ושנית זה בסדר שאת נעזרת בפייס פיקטיבי או בשמות שעוד לא נבראו." (ראו הפרסום באתר מלאכי טיים נספח ת/6 לתצהיר התובעת).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני :

ד. "...ואת חלאת המין האנושי הבושה של העם הנשי תחזרי למחילה שלך..." (ראו נספח ת/7 לתצהיר התובעת).

ה. "...רונית יצחק.. אם לא היית עלובת נפש ונמושה... אז מי פיקטיבי ומי אמיתי?...?" (ראו נספח ת/13 לתצהיר התובעת).

ו. "Maxim Maxim Hazziza לתמוך במישהו זרק אותה מכל המדרגות ולפגוע בתושבים שמדברים נגד המועמד שלה, מי שעושה את זה היא חיה בסרט ומי שעוזר לה הוא בסכה סמרטוט שאולי עשתה לו שחור לך מחר לרב תגיד לו ששלחתי אותך ואל תעבוד קשה אני אשלם לו שיסיר לך את הקללה ממך אתה מתקלקל בסביבתה תשאר בבאר שבע ככה לא תדבק במחלה הארורה שנקראת רונית יצחק וכמה פעמים אפשר לבקש הבא בתור אתה לא מאתגר בהגנה שאתה מגונן על רונית ולא בתגובות שלך אז תעבור על התמונות של רונית אני בטוח." (ראו נספח ת/11 לתצהיר התובעת).

הפרסומים בעלי אופי מיני

ז. "...ואת תמשיכי להיזרק מאחד לאחד ולפי דעתי הגיע הזמן שתעצרי אחרי שניסית כבר כמות כזו של גברים..." (ראו נספח ת/8 לתצהיר התובעת).

ח. "Maxim Maxim Hazziza והתכוונת לסוף פסוק או לסוף של הפיסוק כי זה כואב לאחותך או לרונית..." (ראו נספח ת/9 לתצהיר התובעת).

ט. "...לך תעבוד בתור שליח פיצות שים יש הרבה טיפים...או בתור נער ליווי אולי רונית תזרוק לך טיפ..." (ראו נספח ת/9 לתצהיר התובעת).

י. "...חברה' רונית יצחק שואלת כמה היום שכר המינימום במשק? כי נראה שדופקים אותה..." (ראו נספח ת/14 לתצהיר התובעת).

יא. "...היא כלום שארזה בתוך שום דבר בחינם לא רוצים אותה אפילו הסודנים...נראה לי שהחבר שלה מקסים הוא בן מיעוטים..."

"...אם הבועל נחשב אצלך לבעל אז כן כי אצלי הוא רק על תקן המממן...ראה דוגמאת אביבית בר זוהר רק שהיא לפחות שווה מימון..."

(ראו נספח ת/15 לתצהיר התובעת).

יב. בנוסף, רפאל במספר פרסומים מתייחס ל"לילית השרלילית" עד שלבסוף, באחד מהם הוא מצייך, כי הכוונה לרונית.

"אפילו עם הדלפור של 'הקודקוד' היא לא תצליח להגיע אליו שוב... כזאת היא לילית השרלילית דפרית שבמקום לקבור את עצמה מרוב בושה היא העדיפה לקבור את כבודה..."

"...ואני מוסיף שרונית היא לילית השרלילית..."

(ראו נספח ת/12 לתצהיר התובעת).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

8. רפאל אישר בפני בית המשפט ובתצהיר עדותו הראשית, כי ביצע את הפרסומים הנ"ל (ראו תצהיר הנתבע סעיפים 17 - 30, וכן דבריו של הנתבע בעמ' 2 לפרוט' ש' 1). יחד עם זאת, בצד הודייתו לביצוע חלק מן הפרסומים, נטען על-ידו ש"רונית" איננה בהכרח התובעת, וכי חלקם אינם לשון הרע. עוד נטען, כי רונית התבטאה כלפיו גם היא בלשון משתלחת ופוגענית.

המחלוקת וטענות הצדדים

9. לטענת רונית, הפרסומים הרבים שביצע רפאל מהווים עוולה של לשון הרע, בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן - "החוק"). מכאן התביעה, בה נטען, שבפרסומים יש כדי לפגוע בשמה הטוב ובכבודה, ויש בחלקם משום ביזוי בעל אופי מיני.

לטענת רונית, הפרסומים הבוטים של רפאל בוצעו על-ידו רק משום תמיכתה במועמד לראשות העיר, שלא נהנה מתמיכתו של רפאל.

10. כאמור בסעיף 9 לעיל, רפאל לא הכחיש את ביצוע הפרסומים האמורים, אך בצד זאת הוא מכחיש את התביעה. לטענתו, האמירות הנכללות בפרסומים, לא מקנות לרונית זכות לסעד לפי חוק איסור לשון הרע, היות והפרסומים נבעו כתוצאה מהתגרות של רונית כלפיו, וכתגובה לתוקפנותה כלפי בנו ברשתות החברתיות. עוד נטען, כי חלק מן הפרסומים כלל אינם מתייחסים אליה, אלא אל "רונית".

11. רונית טוענת, שלא עלה בידי רפאל לבסס בראיות, את התוקפנות הנטענת מצידה כלפי בנו עמיר, ואף לא הציג אמירה אחת שלה, שבעקבותיה ביצע את הפרסומים שבמחלוקת.

12. נוכח הפגיעה הנטענת בה, ובשים לב למספר הפרסומים מבקשת רונית מבית המשפט לפסוק לה פיצוי בסך כולל של 100,000 ₪.

13. להלן אדון במחלוקת, ואבחן באם יש בפרסומים המפורטים בסעיף 7 לעיל משום "לשון הרע". לאחר מכן אבחן אם עומדת לזכות רפאל הגנת תום הלב, בהתאם לסעיף 15 לחוק, וזאת לנוכח טענותיו השונות.

14. במידה ואקבע כי רפאל ביצע עוולה של לשון הרע, ולא עומדת לזכותו טענת הגנה, אבחן האם יש מקום לפסוק לזכות רונית את הפיצוי המבוקש, או שמא יש מקום לקבוע פיצוי בסכום נמוך יותר, בין היתר, בהתאם להוראת סעיף 19 לחוק.

דיון והכרעה

האם הפרסומים מהווים לשון הרע

15. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, מגדיר לשון הרע, כפרסום אשר עלול להשפיל, לבזות או לפגוע באדם באופנים שונים. לפי סעיף 2 לחוק, פרסום יכול להיות בעל פה או בכתב או בכל אמצעי אחר, ככל שהגיע לאדם אחר זולת הנפגע.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

16. לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, בית המשפט רשאי לחייב את המעוול (מוציא לשון הרע) בתשלום פיצויים, ללא הוכחת נזק, עד לתקרה בסך של כ- 71,500 ₪ (הסכום נכון להיום) בגין כל פרסום; וכפליים סכום זה ככל שהוכחה כוונה לפגוע.

17. באשר לאופן בו יש לבחון את הטענה בדבר קיומה של עוולת לשון הרע, ניתן לפנות לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.2012), שם הציג כב' השופט י' עמית בפסק דינו תרשים זרימה לשם בחינת תביעה המוגשת בעילה של עוולת לשון הרע (ראו פסקה 6):

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים."

18. דהיינו, על מנת לברר אם הפרסומים שבוצעו על ידי רפאל מהווים לשון הרע, יש לבחון את משמעות הביטויים בהתאם לנסיבות פרסומם, והאם באיזון בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש ביטוי, מקים הפרסום חבות מכוח חוק איסור לשון הרע. בנוסף יש לבחון, באם עומדות לצד רפאל מי מההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק.

19. תחילה יש לומר, שלא יכולה להיות מחלוקת, כי הפרסומים שביצע רפאל ברשת החברתית "פייסבוק", ובאתרי האינטרנט "מלאכי טיים" ו- "שמיל תקשורת מלאכי" מהווים "פרסום", כהגדרת מונח זה בסעיף 2 לחוק. בעניין זה יש להפנות לפסק הדין בע"א 1239/19 שאול נ' ניידלי **תקשרות בע"מ** (8.1.2020), בו קבע בית המשפט העליון, כי פרסום ברשת האינטרנט, ובכלל זה ברשת החברתית "פייסבוק", מהווה "פרסום" לצורך החוק.

20. החוק מוסיף וקובע, כי הפרסום צריך שיהא לכל הפחות לאדם נוסף "זולת הנפגע".

בעניין זה יש לפנות לתצהיר עדותה הראשית של רונית בו נרשם, כי אתר האינטרנט "מלאכי טיים" מונה 2,900 חברים (ראו סעיף 11 לתצהיר), וכי אתר האינטרנט "שמיל תקשורת מלאכי" המונה 2,560 חברים (ראו סעיף 13 לתצהיר).

בנוסף, רונית צרפה ראיות לכך, שלחלק מהפרסומים נרשמו תגובות של משתתפים ברשת החברתית "פייסבוק", אשר נחשפו לכל הפחות לשני פרסומים של רפאל (ראו **נספחים ת/14 ו-**

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

ת/15 לתצהיר עדותה הראשית של רונית). כמו כן, ניתן לראות כי ביחס לפרסום המתואר בסעיף 8א לעיל, כי תוייג בו אדם בשם שלומי קליימן (ראו **נספח ת/5** לתצהירי התובעת) וכי אחד הפרסומים סומן במספר "לייקים" (חיבובים) (ראו **נספח ת/7** לתצהירי התובעת).
21. אך מעבר לכך, רפאל באחד מפרסומיו מציין, כי לפרסומיו נחשפים "אנשים" (ברבים), כך נכתב בפרסום:

"...שואלים אותי אנשים ברחוב מה יש לי עם רונית יצחק ולמה אני לא עוזב אותה?
...ופתאום הם מזדהים איתי ואומרים וואלה באמת שאתה צודק...יש כאלה שאמרו
שהיא אישה רעה...האחרים אמרו איזה יופי סוף סוף משהו הכניס לה כמו שצריך
שתלמד איך זה שפוגעים באחרים...והינה האמת הם תארו אותה כל כך נכון שחבל
להרוס..." (ראו **נספח ת/17** לתצהירי התובעת).

דבריו אלה של רפאל מלמדים, כי לפרסומיו ישנה חשיפה ציבורית, ובפרט בכל הנוגע לדברים אותם כתב על רונית. ואכן, רפאל בכתב ההגנה שלו ובתצהירו, לא חלק על העובדה ולפיה הפרסומים שביצע ברשת החברתית "פייסבוק" ובדפי האינטרנט השונים, נצפו על ידי אנשים נוספים.

22. אמנם אין מידע מדויק ביחס לכמות האנשים שנחשפו לפרסומים, אך נוכח העובדה שהפרסומים בוצעו על-ידי רונית ורפאל ברקע של מערכת בחירות מקומית, ומתוך מטרה שהדברים יחשפו לציבור רחב של קוראים, על מנת שיגבשו דעתם לטובת מועמד זה או אחר, אזי מסקנה סבירה היא שהיות ומדובר ב"דפים" בהם חברים אלפי אנשים ופוטנציאל החשיפה הוא רחב, אזי לפרסומים נחשפו מספר לא מבוטל של אנשים.

23. אשר לתוכן הפרסומים, אין כל קושי לקבוע שהביטויים הנכללים בהם, ושבוצעו על ידי רפאל מהווים באופן אובייקטיבי לשון הרע.

24. כמפורט בפרסומים השונים שבסעיף 7 לעיל, רפאל התבטא כלפי רונית בביטויי נאצה שונים כגון "דפרית", "רודפת בצע", "חלאת המין הנשי", "עלובת נפש", "מחלה" וכד'.

אך גרוע מכך, רפאל לא בחל גם באמירות ורמיזות שיש בהן משום ביזוי של רונית בשל היותן נושאות אופי מיני, שלא יכול להיות ספק כי מבחינה אובייקטיבית, יש בהן כדי לפגוע בכבודה של רונית כאישה. ראו לדוגמא: "...ואת תמשיכי להיזרק מאחד לאחד ולפי דעתי הגיע הזמן שתעצרי אחרי שניסית כבר כמות כזו של גברים..."; "...הלוואי עליך ועל השרלילית שלך"; "...לך תעבוד בתור שליח פיצות שים יש הרבה טיפים...או בתור נער ליווי אולי רונית תזרוק לך טיפ..."; "... ואני מוסיף שרונית היא לילית השרלילית..."; "...אם הבועל נחשב אצלך לבעל אז כן כי אצלי הוא רק על תקן המממן...ראה דוגמאת אביבית בר זוהר רק שהיא לפחות שווה מימון..."

25. הביטוי "שרלילה" מוצג באתר האינטרנט ויקימילון כמילת גנאי:

"1. כינוי גנאי לאישה קלת דעת, המרבה לקיים יחסימין עם גברים.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

2. כינוי גנאי לאישה המרבה בחיזור אחר גברים."

26. ניתן לסכם ולומר, שהפרסומים המתוארים לעיל, יש בהם כדי לפגוע פגיעה מהותית ברונית, וזאת בשים לב ל"מעלות" שרפאל בחר לייחס לרונית ובשים לב לביטויים העולבים כלפיה, שיש בהם כדי להשפילה בפני הציבור. בעיקר בכל הקשור לביטויים שיש בהם כדי ללמד על "אופייה" המיני של רונית. לפיכך, אני קובע כי מדובר בביטויים שיש בהם במובהק, כדי לפגוע בכבודה ובשמה הטוב של רונית.

27. לטענת רפאל בחלק גדול מהפרסומים השם רונית מוזכר, אך לא צויין שם משפחה, ולכן הקורא לא יכול לקשר את האמירות לתובעת. אין מקום לקבל את טענתו זו של רפאל, בשים לב כי עולה מהראיות באופן ברור ומובהק, שדבריו מכוונים לתובעת.

28. תחילה יש לומר, כי די בפרסומים שלגביהם אין מחלוקת, כי הכוונה לתובעת (ראו סעיפים 7א', 7ב', 7ג', 7ד' (שהינה תגובה של רפאל לפרסום של רונית), 7ה', 7ו', 7ז' (כעולה מרצף הפרסומים והתגובות), 7י' ו- 7יא') לעיל, כדי לקבוע שרפאל עוול כלפי רונית בלשון הרע.

29. אך מעבר לכך, גם בהעדר התייחסות ישירה לתובעת, ניתן לקבוע שגם יתר הפרסומים הנדונים כוונו כלפי התובעת. סעיף 3 לחוק קובע:

"אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא התייחסות לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה".

מכאן, שאין צורך שהאמירה/הפרסום יהיו מופנים ישירות כלפי רונית, ודי אם ניתן להבין מהקשר הדברים, כי רפאל כיוון אליה, בדברים שבהם ישנה התייחסות ל"רונית" להבדיל מ"רונית יצחק".

30. מעיון בכל יתר הפרסומים, שבהם אין אזכור ישיר של התובעת, אלא הם מתייחסים ל"רונית", ניתן לומר שבמאזן הסתברויות יש לקבוע מתוך עיון במכלול הפרסומים שהמסקנה לפיה כאשר רשם רפאל "רונית" הוא כיוון בדבריו לתובעת, היא סבירה יותר מן המסקנה ההפוכה. בפרסומיו של רפאל בהם מאוזכרת "רונית" או "רונית יצחק" ישנם מוטיבים חוזרים כמו ההתייחסות אלה כאל "דפרית" או בעובדה שבחלק מן הפרסומים שבהם עלה שמה של התובעת, אזי בתגובות מאוחרות יותר של רפאל לאנשים בשם Maxim Maxim או אברהם טמנו, הוא מתייחס ל"רונית" וברור מהקשר הדברים כי הוא מתייחס בדבריו לתובעת.

31. אך מעבר לכך, ככל שאכן מדובר ב"רונית" אחרת שאיננה התובעת, אזי מתבקש היה שרפאל יצביע על זהותה של אותה "רונית" נטענת, והעובדה שלא עשה זאת פועלת לחובתו, שכן חזקה היא שאדם לא ימנע מלהביא ראיה הפועלת לטובתו, ואם לא עשה זאת אזי מתבקשת המסקנה ההפוכה (ראו לעניין זה ע"א 55/89 קופל נהיגה עצמית נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595 (1990)).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני :

32. הוא הדין ביחס לפרסומים בהם מתייחס רפאל ל"לילית השרלילית". תחילה יש לומר, כי מן הפרסומים שביצע רפאל באתר "שמיל תקשורת מלאכי" (ראו **נספח ת/8** לתצהיר התובעת) ברור, כי הוא מכנה את רונית כ"שרלילית", היות וכך עולה מן התגובה שרשם ל Maxim Maxim Haziza. ואכן, בפרסום נוסף כותב רפאל מפורשות, כי "רונית היא לילית השרלילית" (ראו **נספח ת/12** לתצהיר התובעת).

33. מן האמור לעיל עולה, שאין קושי לקבוע, כי התובעת עמדה בנטל להראות שמירב הפרסומים שביצע הנתבע מהווים בבסיסם לשון הרע.

34. בע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ'**, פ"ד נח(3) 558 (2004) קבע, בית המשפט העליון, כי לאחר שנמצא שהביטוי מהווה "לשון הרע" מבחינה אובייקטיבית, אזי בשלב השני על בית המשפט לבחון, באם לאור תכלית החוק, והאיזון אל מול חופש הביטוי, יש לראות באמירה כביטוי שיש להטיל חבות בגינו.

על האיזון הנדרש, בין הזכות לשם טוב אל מול חופש הביטוי, עמד בית המשפט העליון ברע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר** (12.11.2006):

"הנה כי כן, מתחם התפרשותה של חירות הביטוי לחוד, ומידת ההגנה הניתנת לביטוי זה או אחר לחוד. תחום הפרישה של הזכות החוקתית הוא רחב, אך היקף ההגנה הוא פועל יוצא של ערכים נוספים, ומשתנה בהתאם לנסיבות המקרה ולאופיו של הביטוי (ראו גם פרשת אבנרי הנ"ל). במסגרת האיזון החוקתי יש להביא בחשבון, בין היתר, את '... המטרות העומדות בבסיס חופש הביטוי, שעיקרן ההגשמה העצמית של בני-האדם, קידום ההליך הדמוקרטי, והעשרת שוק הרעיונות התורמת לגילוי האמת' (פרשת ש.ג.ן הנ"ל).

כאשר מדובר בפרסומי דיבה, הזכות העומדת מנגד היא, בעיקר, הזכות לשם טוב. אכן, '... בכל חברה מקובל הוא כי יש מקום להגביל את חופש הביטוי כדי לשמור על שמו הטוב של אדם' (פרשת *Universal City Studios* הנ"ל, בעמ' 34). חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל. הזרוע המילולית המשתלחת כואבת, לעיתים, לא פחות מן הזרוע הפיזית, וכשם שהחירות להניף את האחרונה מוגבלת על-ידי קצה אפו של הזולת, כך גם החופש לשגר את הראשונה מתוחם על-ידי כבודו של האחר. עם זאת, מרחב התייחסות אינו זהה. קצה האף הוא גבול נוקשה. כאשר ניצב מול סכנת הפגיעה הפיזית אין להשיגו אחר. לעומת זאת, כאשר הגורם הפולש הוא דיבור – עשויים הגבולות להתגמש. עיתים צריכים הם להתגמש. מניף ידו – לא יינקה, אך האומר אשר על ליבו, אפילו ליבו גס – לא במהרה ייענש.

באים אנו, אם כן, אל הזכות לשם טוב. אף זו הוכרה כזכות יסוד במשפטנו (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב(3) 74). 'כבוד האדם ושמו הטוב

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

חשובים לו לעיתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר' (פרשת אבנרי הנ"ל, בעמ' 856; ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5) 865). אכן 'הזכות לשם הטוב של האדם היא ערך יסוד בכל משטר דמוקרטי. היא תנאי חיוני לחברה שוחרת חירות. היא מבוססת בין השאר, על הצורך בהערכה פנימית, בגאווה אישית ובהכרה אישית בין בני אדם' (בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3) 817, 832). שמו הטוב של אדם - המוניטין שצבר לעצמו במהלך חייו - הוא נכס מקניינו, הנרכש לעיתים בעמל רב ולאורך זמן. הוא מהווה ביטוי חשוב לכבודו של האדם: הן כבוד במובן honor, לאמור - ההוקרה וההכרה הנובעים ממעמדו בחברה אליה הוא משתייך, והן כבוד במובן dignity, לאמור - ערכו הפנימי של האדם. שמו הטוב של אדם מאפשר לו להימנות על בני הקהילה, ובכך להגשים את עצמו ולעצב את אישיותו (ראו פרשת רינת הנ"ל, בעמ' 90; א' קמיר שאלה של כבוד - ישראליות וכבוד האדם (2005) עמ' 19-24), R.C. Post, "The Social Foundations of Defamation Law: Reputation and the Constitution" 74 Cal. L. R. 691 (1986).

נדרשים אנו, איפוא, לאיזון פנימי בין שתי זכויות חוקתיות: חופש הביטוי מחד גיסא והזכות לשם טוב מאידך גיסא. 'באיזון הפנימי בין זכויות אדם מתנגשות, נוכל להעמיד לנגד עינינו את התכלית המשותפת להן, של הגשמת השמירה על כבוד האדם. עלינו לשאוף לאיזון אשר יקדם, באופן מרבי, את ערך כבוד האדם. נקודת האיזון בין הערכים המתחרים תמצא במקום בו מצויה ההגנה המרבית על כבוד האדם' (פרשת רינת הנ"ל, בעמ' 91). בענייננו, הכללים לעריכתו של האיזון כתובים עלי-חוק, לאמור - חוק איסור לשון הרע. אולם חוק זה, מעצם טיבו ומחמת שהוא בא לגרוע מחופש הביטוי, יונק מן האיזון החוקתי. לאיזון החוקתי השפעה רבה על פרשנות הוראותיו של חוק איסור לשון הרע. אכן, האיזונים העדינים הגלומים בחוק איסור לשון הרע ובהגנות המנויות בו משפיעים על האיזון החוקתי ומושפעים ממנו. שיטת המשפט היא הרמונית. אין לנתק את הדיון בגדרי המשפט הפרטי מן הניתוח החוקתי. אין זהות בין התחומים, אך קיימת בהחלט השפעה הדדית." (ההדגשה שלי - י.ל.)

35. בענייננו, חומרת הפרסומים, ובפרט האמירות בעלות האופי המיני הפוגעני, הן אמירות שהן "לשון הרע" במובהק. לכן, גם באיזון הנדרש מול חופש הביטוי, וגם על רקע העובדה שמדובר בהתנצחות בין הצדדים על רקע של מערכת בחירות פוליטית, יש לקבוע שאמירות אלה הן אמירות שהחוק קובע חבות בגינן, אלא אם יעלה בידי רפאל, להצביע על קיומה של הגנה ראויה.
36. לפיכך, לאחר שקבעתי כי הביטויים שנכללים בהודעות הנ"ל מהווים לשון הרע, יש להתקדם ב"תרשים הזרימה" ולבחון האם עומדת לטובת רפאל הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק, וזאת לאור טענתו של רפאל בכתב הגנתו, כי אף אם הפרסומים עולים כדי הפרת החוק, הרי שעומדת לו הגנה שבדין.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

37. תחילה יש לדון בטענת רפאל, ולפיה ביצע את הפרסומים, זאת לאחר שהתובעת פגעה בבנו ברשת החברתית, ופרסמה תגובה לפרסום של בנו. טענה זו מוטב היה לה שלא תטען.

38. קל לראות מן התגובה המלאה של רונית לפרסום של עמיר (ראו בסעיפים 5 ו-6 לעיל), כי אין דבר פוגעני בדבריה של רונית כלפי עמיר, מלבד נסיון להתמודד עם טענותיו כלפי ראש העיר מר מלכה. העובדה שרונית איננה מקבלת את טענותיו של עמיר, איננה הופכת את דבריה, שנאמרו במתינות, לתוקפנות כלפיו, ואין בהם כדי להוות צידוק או הגנה למתקפה המשתלחת של רפאל ברונית.

39. לטענת רפאל, הוא רשאי להביע עמדה פוליטית כלפי איש ציבור, בהתאם לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, אשר קובע כך:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;..."

40. בסיכומיו של רפאל נטען בעניין זה, כי התובעת "הינה אישה פרטית אשר תמכה באיש ציבור וניהלה קמפיין ברשתות הדיגיטליות", ושב על טענתו כי הוא הביע עמדה פוליטית כנגד דעות של איש ציבור (מר מוטי מלכה), וכנגד עמדותיה של רונית אשר תמכה במועמדותו של מר מלכה. נטען בהקשר זה עוד, כי הפרסומים המפורטים בתובענה הינם במסגרת ויכוח פוליטי בין הצדדים, כאשר המטרה היא לקדם נושאים חברתיים-פוליטיים מקומיים, וכך גם הציבור התייחס לאמירות ולא ראה אותן באופן אישי.

41. גם מבלי שאכנס להגדרה האם רונית שימשה בתפקיד ציבורי, הרי שיש לדחות את טענת רפאל, ולו משום שאין באמירות השונות שפורסמו משום "הבעת דעה" על עניין ציבורי. אמנם ברור, כי בין הצדדים קיים ויכוח פוליטי, אך ביטויים כגון "מחלה" "עלובת נפש" "חלאת המין האנושי", "שרלילית" ועוד אין בהם כדי לקדם דיון לגופו של עניין, אלא מדובר בהתבטאויות לגופו של אדם, שנושאות עימן פגיעה אישית ברונית.

42. אין גם לקבל את טענת רפאל, כי הציבור רואה בהתבטאויות אלה כחלק מן הויכוח הפוליטי, ובהתאם איננו רואה בהן כ"לשון הרע" מבחינה אובייקטיבית. אינני מקבל טענה זו, שכן מבחינה אובייקטיבית מדובר בהתבטאויות שאינן מקדמות שיח ציבורי לגיטימי על תפקודו של מר מלכה כראש העיר קריית מלאכי, אלא מדובר בהתבטאויות שתכליתן להרתיע את רונית מלתמוך באופן פומבי במר מלכה, שכן פרסומי תמיכה שלה זכו מיד להתבטאויות הנאצה של רפאל.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 21550-10-18 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני :

43. לטענת רפאל היה מקום שרונית תקדים פנייה אליו ותבקש ממנו, כי יחדול מהתבטאויותיו הפוגעניות.

44. אינני מקבל טענה זו. רפאל לא הצביע על קיומה של הגנה, ולפיה לא ניתן לקבוע חבות בעוולת "לשון הרע" ככל שלא נעשתה פנייה מוקדמת של הנפגע אל הפוגע. אך מעבר לכך, לאדם זכות לשם טוב, והוא איננו צריך לבקש מן האחר, כי יכבד זכות זו וימנע מפגיעה בזכותו.

45. עוד טוען רפאל, כי ההשמצות של רונית, והדברים שנאמרו עליו לא נופלים בחומרתם מאמירותיו שלו. בעניין זה צירף רפאל לתצהירו מספר תגובות של רונית, שבהם ביטויי גנאי דומים לאלה שהוא הפנה לרונית, בהם כינתה אותו "דפר", "עלוב נפש" ו- "מיץ של הזבל" (ראו **נספחים ת/1**, **ת/3 ו- ת/6** לתצהירו של הנתבע). לטענתו, מדובר בחילופי דברים הדדיים בין הצדדים, ואמירותיה של רונית חמורות כאמירותיו.

46. יצוין, כי לעת הזו רפאל נמנע מלהגיש תביעה שכנגד, אך יחד עם זאת, להשקפתי יש לתת ביטוי להתנהגותה של רונית בשיעור הפיצוי שאקבע לטובתה בכל הקשור לפרסומים שבהם התייחס רפאל ל"מעלותיה". מנגד, הדברים שכתבה רונית ביחס לרפאל, אינם יכולים להוות משקל נגד לביטויים של רפאל בהם התייחסות לאופיה המיני של רונית.

47. א' שנהר בספרו **"דיני לשון הרע"** (ירושלים, תשנ"ז), כתב בעניין הגנת תום הלב את הדברים הבאים (ראו עמוד 264):

"על תום לבו של המפרסם ניתן ללמוד גם מהפרסום עצמו. פרסום זהיר ומתון בלשונו, שאינו פוגע בנפגע מעבר לסביר על פי מטרת ההגנה הספציפית שבמסגרתה הוא נדרש, ילמד על תום לבו של המפרסם ואף עשוי להקים לו את החזקה כי עשה את הפרסום בתום לב..."

48. פרסום דברים כה בוטים, כמתואר לעיל בהם התייחסות להתנהגותה המינית של רונית, אינם יכולים להתקבל כהתבטאות ב"תום לב" בתגובה לאמירות שונות שלה. ככל שרפאל נפגע מהתבטאויותיה של רונית כלפיו, הרי שהיתה פתוחה בפניו הדרך להגיש תביעה כנגדה בטענה כי עוולה כלפיו ב"לשון הרע", אך הוא לא היה רשאי לנקוט בתגובה לא סבירה בעלת אופי מיני בוטה.

49. אסכם ואומר, כי רפאל פרסם ברבים מספר פרסומים שנושאים עימם פגיעה ברונית, בין משום שהם מייחסים לה "מעלות" רעות ובין משום שיש בהן התייחסות בוטה להתנהגותה המינית, והכל מתוך מטרה לפגוע בה, להעליבה ולהכפישה באופן בוטה, בשל תמיכתה במועמד ה"לא נכון".

לא מצאתי שקיימת לרפאל טענת הגנה כלשהיא, ולכן אני קובע שהפרסומים אותם ביצע מהווים לשון הרע, ומקימים חבות מכוח חוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

שיעור הפיצוי

50. משקבעתי שרפאל עוול כלפי רונית בלשון הרע, אזי יש להידרש לסוגיית שיעור הפיצוי שיש לקבוע כי על רפאל לשלם לרונית, וזאת בשים לב לעובדה ולפיה תביעתה הינה "ללא הוכחת נזק". בהקשר זה יצוין, כי הסעד בו נקבה רונית, לפי סעיף 7א לחוק, הינו סך כולל של 100,000 ₪.
51. בטרם אקבע את הפיצוי המתאים בנסיבות העניין, יש לבחון האם יש מקום להתחשבות ברפאל, בהתאם לסעיף 19 לחוק:

"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

(1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;

(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

(3) הוא לא נתכוון לנפגע;

(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו...ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים."

52. אין מדובר ברשימה סגורה, ובית המשפט רשאי להתחשב במכלול השיקולים בנסיבות העניין. במקרה דנן, בבואי לפסוק את סכום הפיצוי יש להתייחס לתת את הדעת גם לפרסומים של רונית בהם עלבה ברפאל. בעניין זה כתב א' שנהר **בספרו "דיני לשון הרע"** (תשנ"ז-1997) את הדברים הבאים (ראו עמ' 370):

"...לצורך הגשמת מטרות אלה ישקול בית המשפט לא רק את הנזק שנגרם לתובע, אלא גם את התנהגות המפרסם, את זהירותו בעשיית הפרסום ואת הכוונות שהתלוו לעשייתו. כמו כן ישקול בית-המשפט את התנהגות התובע לפני הפרסום ולאחריו..."

53. כאמור לעיל, בסעיף 19(4) לחוק נקבע, שיש לתת את הדעת בכל הנוגע לשיעור הפיצוי לשאלה באם הפוגע התנצל על התבטאויותיו. בהקשר זה, רפאל ציין בסיכומיו כי מוכן להתנצל על אמירותיו הנוגעים לרונית, **עם זאת, עד עתה לא פורסמה על-ידו כל התנצלות.**

54. הכרעה בעניין גובה הפיצוי, ללא הוכחת נזק, היא מטבע הדברים בגדר הכרעה ערכית, כאשר השיקולים שאני לוקח בחשבון הינם מספרם הרב של הפרסומים, ובעיקר הדברים מכוונים לפרסומים המתייחסים לאופיה המיני של רונית. משקל נמוך, נמוך מאוד יש לומר, אני נותן לביטויים המתייחסים ל"מעלותיה" של רונית, שכן כמפורט לעיל רונית עצמה נהגה בלשון משתלחת דומה כלפי רפאל.

55. להשקפתי, ביטויים פוגעניים בעלי אופי מיני מצויים במדרג העליון של ביטויים המהווים לשון הרע, ובהתאם יש להרתיע מפני עשיית שימוש בביטויים מסוג זה באמצעות קביעת פיצוי המצוי

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 18-10-21550 יצחק נ' עובדיה

תיק חיצוני:

ברף העליון של הפיצוי ללא הוכחת נזק (על מטרתו של הפיצוי ללא הוכחת נזק ראו הצעת חוק 2748 חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 8) (פיצויים ללא הוכחת נזק), התשנ"ח-1998; רע"א 2015/15 פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ (4.8.2016)). בענייננו, במכלול הדברים מצאתי שיש לחייב את רפאל בתשלום פיצויים בסכום כולל של 50,000 ₪.

סוף דבר

56. התביעה מתקבלת. הנתבע ישלם לתובעת פיצויים בסך של 50,000 ₪. בנוסף, הנתבע ישלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 7,500 ₪. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין בידי הנתבע, ויישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק בחלוף מועד זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אייר תש"פ, 19 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט

